

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 3ης Δεκεμβρίου 2009 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας

(Υπόθεση C-424/07) ⁽¹⁾

(Παράβαση κράτους μέλους — Ηλεκτρονικές επικοινωνίες — Οδηγία 2002/19/EK — Οδηγία 2002/21/EK — Οδηγία 2002/22/EK — Δίκτυα και υπηρεσίες — Εθνική κανονιστική ρύθμιση — Νέες αγορές)

(2010/C 113/03)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: G. Braun και A. Nijenhuis)

Καθής: Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας (εκπρόσωποι: M. Lumma, C. Koenig, professeur, S. Loetz, Rechtsanwalt)

Αντικείμενο

Παράβαση κράτους μέλους — Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 4, της οδηγίας 2002/19/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 7ης Μαρτίου 2002, σχετικά με την πρόσβαση σε δίκτυα ηλεκτρονικών επικοινωνιών και συναφείς ευκολίες, καθώς και με τη διασύνδεσή τους (οδηγία για την πρόσβαση) (ΕΕ L 108, σ. 7), των άρθρων 6, 7, 15, παράγραφος 3, 16, και 8, παράγραφοι 1 και 2, της οδηγίας 2002/21/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 7ης Μαρτίου 2002, σχετικά με κοινό κανονιστικό πλαίσιο για δίκτυα και υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών (οδηγία-πλαίσιο) (ΕΕ L 108, σ. 33), καθώς και του άρθρου 17, παράγραφος 2, της οδηγίας 2002/22/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 7ης Μαρτίου 2002, για την καθολική υπηρεσία και τα δικαιώματα των χρηστών όσον αφορά δίκτυα και υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών (οδηγία για την καθολική υπηρεσία) (ΕΕ L 108, σ. 51) — Καθορισμός, ανάλυση και ρύθμιση νέων αγορών — Εθνική νομοθετική ρύθμιση η οποία καθορίζει γενικώς τις «νέες αγορές» και θέτει περιοριστικές προϋποθέσεις όσον αφορά τη ρύθμιση αυτών των αγορών εκ μέρους της εθνικής κανονιστικής αρχής και την εφαρμογή της διαδικασίας διαβουλευσεως που προβλέπει το κοινοτικό δίκαιο προκειμένου περί λήψεως μέτρων που αποσκοπούν στον καθορισμό και την ανάλυση αυτών των αγορών

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

1) Η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, θεσιζοντας το άρθρο 9α του νόμου περί τηλεπικοινωνιών (Telekommunikationsgesetz), της 22ας Ιουνίου 2004, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 8, παράγραφος 4, της οδηγίας 2002/19/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 7ης Μαρτίου 2002, σχετικά με την πρόσβαση σε δίκτυα ηλεκτρονικών επικοινωνιών και συναφείς ευκολίες, καθώς και με τη διασύνδεσή τους (οδηγία για την πρόσβαση), τα άρθρα 6 έως 8, παράγραφοι 1 και 2, 15, παράγραφος 3, και 16 της οδηγίας 2002/21/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβου-

λίου και του Συμβουλίου, της 7ης Μαρτίου 2002, σχετικά με κοινό κανονιστικό πλαίσιο για δίκτυα και υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών (οδηγία πλαίσιο), καθώς και το άρθρο 17, παράγραφος 2, της οδηγίας 2002/22/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 7ης Μαρτίου 2002, για την καθολική υπηρεσία και τα δικαιώματα των χρηστών όσον αφορά δίκτυα και υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών (οδηγία για την καθολική υπηρεσία).

2) Καταδικάζει την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 283 της 24.11.2007.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 9ης Μαρτίου 2010 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας

(Υπόθεση C-518/07) ⁽¹⁾

(Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 95/46/EK — Προστασία των φυσικών προσώπων από την επεξεργασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών — Άρθρο 28, παράγραφος 1 — Εθνικές αρχές ελέγχου — Ανεξαρτησία — Διοικητική εποπτεία ασκούμενη επί των αρχών αυτών)

(2010/C 113/04)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: C. Docksey, C. Ladenburger και H. Krämer)

Καθής: Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας (εκπρόσωποι: M. Lumma και J. Möller)

Παραμβαίνων υπέρ της καθής: Ευρωπαίος Επόπτης Προστασίας Δεδομένων, (εκπρόσωποι: H. Hijmans και A. Scirocco)

Αντικείμενο

Παράβαση κράτους μέλους — Παράβαση του άρθρου 28, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, της οδηγίας 95/46/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 24ης Οκτωβρίου 1995, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών (ΕΕ L 281, σ. 31) — Υποχρέωση των κρατών μελών να διασφαλίζουν ότι οι εθνικές αρχές ελέγχου που

είναι επιφορτισμένες με την επίβλεψη της επεξεργασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα ασκούν τα καθήκοντά τους με πλήρη ανεξαρτησία — Υπαγωγή στην κρατική εποπτεία των ελεγκτικών αρχών των γερμανικών ομοσπονδίων κρατών (Länder) οι οποίες είναι επιφορτισμένες με την επίβλεψη της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα στον εκτός του δημοσίου τομέα

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 28, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, της οδηγίας 95/46/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 24ης Οκτωβρίου 1995, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών, υποβάλλοντας σε κρατική εποπτεία τις αρχές ελέγχου που είναι αρμόδιες για την επίβλεψη της επεξεργασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από τους μη δημοσίου οργανισμούς και από τις επιχειρήσεις δημοσίου δικαίου που μετέχουν στον ανταγωνισμό της αγοράς (öffentlich-rechtliche Wettbewerbsunternehmen) εντός των διαφόρων Länder, μεταφέροντας ως εκ τούτου εσφαλμένως στο εσωτερικό δικαίο την επιταγή κατά την οποία οι αρχές αυτές ασκούν τα καθήκοντά τους «με πλήρη ανεξαρτησία».
- 2) Καταδικάζει την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας στα δικαστικά έξοδα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.
- 3) Ο Ευρωπαίος Επόπτης Προστασίας Δεδομένων φέρει τα δικαστικά έξοδά του.

(¹) ΕΕ C 37 της 9.2.2008.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 2ας Μαρτίου 2010 [αίτηση του Bundesverwaltungsgericht (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Janko Rottmann κατά Freistaat Bayern

(Υπόθεση C-135/08) (¹)

(Ιθαγένεια της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Άρθρο 17 ΕΚ — Κτήση της ιθαγένειας κράτους μέλους με τη γέννηση — Κτήση της ιθαγένειας άλλου κράτους μέλους με πολιτογράφηση — Απώλεια της αρχικής ιθαγένειας λόγω της πολιτογράφησης αυτής — Αναδρομική απώλεια της ιθαγένειας που αποκτήθηκε κατόπιν πολιτογράφησης λόγω της απάτης χάρη στην οποία επιτεύχθηκε η πολιτογράφηση — Ανιθαγένεια που συνεπάγεται την απώλεια της ιδιότητας του πολίτη της Ευρωπαϊκής Ένωσης)

(2010/C 113/05)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesverwaltungsgericht

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Janko Rottmann

κατά

Freistaat Bayern

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Bundesverwaltungsgericht — Ερμηνεία του άρθρου 17 της Συνθήκης ΕΚ — Κτήση της ιθαγένειας κράτους μέλους η οποία συνεπάγεται την οριστική απώλεια της ιθαγένειας του κράτους μέλους καταγωγής — Αναδρομική απώλεια της νέας ιθαγένειας λόγω της απάτης χάρη στην οποία επιτεύχθηκε η κτήση της — Ανιθαγένεια του ενδιαφερομένου που συνεπάγεται την απώλεια της ιθαγένειας της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Διατακτικό

Το δικαίο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και ειδικότερα το άρθρο 17 ΕΚ, δεν απαγορεύει σε ένα κράτος μέλος να ανακαλεί την πράξη απονομής της ιθαγένειάς του σε πολίτη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ιθαγένειας την οποία απέκτησε κατόπιν πολιτογράφησης ο ενδιαφερόμενος χάρη σε απάτη, υπό την προϋπόθεση ότι αυτή η απόφαση ανάκλησης είναι σύμφωνη με την αρχή της αναλογικότητας.

(¹) ΕΕ C 171 της 5.7.2008.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 2ας Μαρτίου 2010 [αίτησεις του Bundesverwaltungsgericht (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Aydin Salahadin Abdulla (C-175/08), Kamil Hasan (C-176/08), Ahmed Adem, Hamrin Mosa Rashid (C-178/08), Dier Jamal (C-179/08) κατά Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας

(Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-175/08, C-176/08, C-178/08 και C-179/08) (¹)

(Οδηγία 2004/83/ΕΚ — Ελάχιστες απαιτήσεις σχετικά με τις προϋποθέσεις χορηγήσεως καθεστώτος πρόσφυγα ή καθεστώτος επικουρικής προστασίας — Ιδιότητα του «πρόσφυγα» — Άρθρο 2, στοιχείο γ' — Παύση του καθεστώτος πρόσφυγα — Άρθρο 11 — Μεταβολή των συνθηκών — Άρθρο 11, παράγραφος 1, στοιχείο ε' — Πρόσφυγες — Μη βάσιμος φόβος διώξεως — Εκτίμηση — Άρθρο 11, παράγραφος 2 — Ανάκληση καθεστώτος πρόσφυγα — Απόδειξη — Άρθρο 14, παράγραφος 2)

(2010/C 113/06)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesverwaltungsgericht